
[2007-9-RE](#)

CAUSA 2007-9-RE

Número de registre 79-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 6 DE JULIOL DEL 2007

BOPA núm. 59, del 18 de juliol del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 6 de febrer del 2007 per la representació processal del Sr. Philippe Georges Henri Janssen mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 21 d'abril del 2006, dictat per la Batllia, i contra els autes del 27 de juliol del 2006 i del 4 de gener del 2007, dictats pel president del Tribunal de Corts per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs i que dicti sentència amb els següents pronunciaments "a) declarar que l'Aute de la Batllia de data 21 d'abril de 2006 vulnera el dret del meu representat a un procés degut -per indeguda aplicació de la Llei- reconegut a l'article 10.1 de la Constitució; i en conseqüència, declarar la nul·litat d'aquest Aute (i dels del President del Tribunal de Corts que el van confirmar), b) disposar que s'han de retrotreure les actuacions fins al moment just anterior al referit Aute de la Batllia i ordenar la continuació de la tramitació, amb celeritat, de les diligències prèvies i la instrucció del corresponent sumari per tal que la causa pugui ser jutjada pel Tribunal competent";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de març del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

L'11 de juliol del 2003, el Sr. Philippe Georges Henri Janssen va formular una querella criminal pel delictes menor de lesions i danys per imprudència contra el Sr. Adelino Abreu Frias i solidàriament amb ell, contra la seva companyia d'assegurances.

Segon

La Batllia va admetre a tràmit aquesta querella i va instruir diligències prèvies per uns presumptes delictes menors de lesions i danys per imprudència.

Tercer

El 21 d'abril del 2006, la Batllia va dictar un aute que desestimava la querella per tal com havia intervingut l'aplicació del nou Codi penal del 21 de febrer del 2005 que requalificava els fets en una contravenció de danys causats per imprudència i de lesions causades per imprudència lleu i, per tant, es constata la prescripció de l'acció penal.

Quart

El Sr. Philippe Georges Henri Janssen va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió davant el president del Tribunal de Corts, i el 27 de juliol del 2006, aquest va desestimar-lo.

Cinquè

Seguidament, aquesta part va presentar un incident de nul·litat d'actuacions i el 4 de gener del 2007, el president del Tribunal de Corts també el va desestimar.

Sisè

El 6 de febrer del 2007, la representació processal del Sr. Philippe Georges Henri Janssen va presentar un recurs d'empara en què manifestava, en primer lloc, que segons el contingut de les decisions de la jurisdicció ordinària les lesions patides pel Sr. Philippe Georges Henri Janssen, d'acord amb el nou Codi penal, són constitutives d'una contravenció penal de lesions per imprudència lleu. Aquesta part entén, que la desestimació de les seves al·legacions sobre aquest fet no té cabuda constitucional, ara bé, considera que s'ha vulnerat el seu dret a un procés degut per indeguda aplicació de la Llei, perquè la Batllia va decidir arxivar la causa per prescripció de l'acció penal. Segons el seu parer, el termini de prescripció previst per al nou tipus més favorable al reu ha de començar a comptar a partir del moment en què es modifica la qualificació jurídica dels fets i no pas abans. Això és així, d'acord amb el principi de la seguretat jurídica tant si la modificació ve motivada per l'aparició de nous fets durant la instrucció, com si el canvi és degut a una modificació legislativa. Aquesta part cita a aquest efecte una resolució del 16 de gener del 2002, de la Sala Penal del Tribunal Suprem espanyol.

En segon lloc, aquesta representació processal considera que en aquest cas és innecessària l'aplicació de l'article 7.4 del Codi penal que preveu que la Llei que modifica les regles de prescripció és aplicable retroactivament quan sigui favorable al reu, perquè fins ara la causa havia estat incoada per un delictes menor culpòs i el termini de prescripció és el mateix en el Codi antic i en el nou, no hi ha una regla més favorable a l'altra per al reu. És en el moment de la requalificació quan es podran aplicar els terminis de la prescripció que la legislació vigent per a les contravencions penals i no pas abans.

Aquesta part, també opina que la interpretació feta pels tribunals ordinaris encobreix una veritable amnistia de contravencions penals i bona part de delictes menors i que vulnera la voluntat del legislador que era una altra. I, subratlla, la manca de respecte dels drets de les víctimes, drets que igualment s'han de tenir en compte a l'hora d'interpretar la llei.

Per acabar, la representació del recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs i que dicti sentència amb els següents pronunciaments “a) declarar que l’Aute de la Batllia de data 21 d’abril de 2006 vulnera el dret del meu representat a un procés degut -per indeguda aplicació de la Llei- reconegut a l’article 10.1 de la Constitució; i en conseqüència, declarar la nul·litat d’aquest Aute (i dels del President del Tribunal de Corts que el van confirmar), b) disposar que s’han de retrotreure les actuacions fins al moment just anterior al referit Aute de la Batllia i ordenar la continuació de la tramitació, amb celeritat, de les diligències prèvies i la instrucció del corresponent sumari per tal que la causa pugui ser jutjada pel Tribunal competent.”

Setè

El 16 de març del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s’oposava a l’admissió a tràmit d’aquest recurs d’empara per manca de contingut constitucional en la pretensió formulada.

El Ministeri Fiscal afirma que les resolucions dels tribunals ordinaris en relació amb l’aplicació sistemàtica de l’articulat del nou Codi penal, no és coincident amb les pretensions del recurrent i és evident que la fonamentació jurídica de les resolucions es motiva directament en les disposicions del nou Codi penal que comporten l’aplicació retroactiva de la qualificació jurídica i del termini de prescripció per exprés mandat del legislador. El Ministeri Fiscal destaca que en el cas espanyol, la seva legislació disposa una aplicació immediata però no retroactiva de les normes de prescripció; en canvi “l’aplicació del Codi Penal vigent a la data de producció dels fets o del Codi Penal actualment vigent comporta per exprés mandat del legislador en la disposició transitòria primera, la valoració d’una o altra norma per tal d’escollir la més favorable a l’inculpat, reu, processat o condemnat, no establint-se cap menció en favor de les víctimes com pretén l’avui recurrent en empara.”

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2007-9-RE.

Fonament jurídic únic

Com aquest Tribunal Constitucional ha declarat reiteradament, la interpretació de la legislació ordinària, incloses les normes d’aplicació que s’hi contenen, correspon al jutge ordinari en decisions suficientment raonades. Aquest és el cas dels autes objecte de recurs.

D’altra banda, l’aplicació que els autes esmentats fan del nou Codi penal resulten del tot conformes amb el principi de no retroactivitat de les normes restrictives de drets reconegut a l’article 3.2 de la Constitució i amb la seva interpretació general, d’acord amb la qual, les normes penals favorables al

presumpte responsable si poden tenir abast retroactiu.

Per consegüent, la pretensió d'empara deduïda en el recurs manca de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-9-RE, interposat per la representació processal del Sr. Philippe Georges Henri Janssen mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 21 d'abril del 2006, dictat per la Batllia, i contra els autes del 27 de juliol del 2006 i del 4 de gener del 2007, dictats pel president del Tribunal de Corts.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 6 de juliol del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat